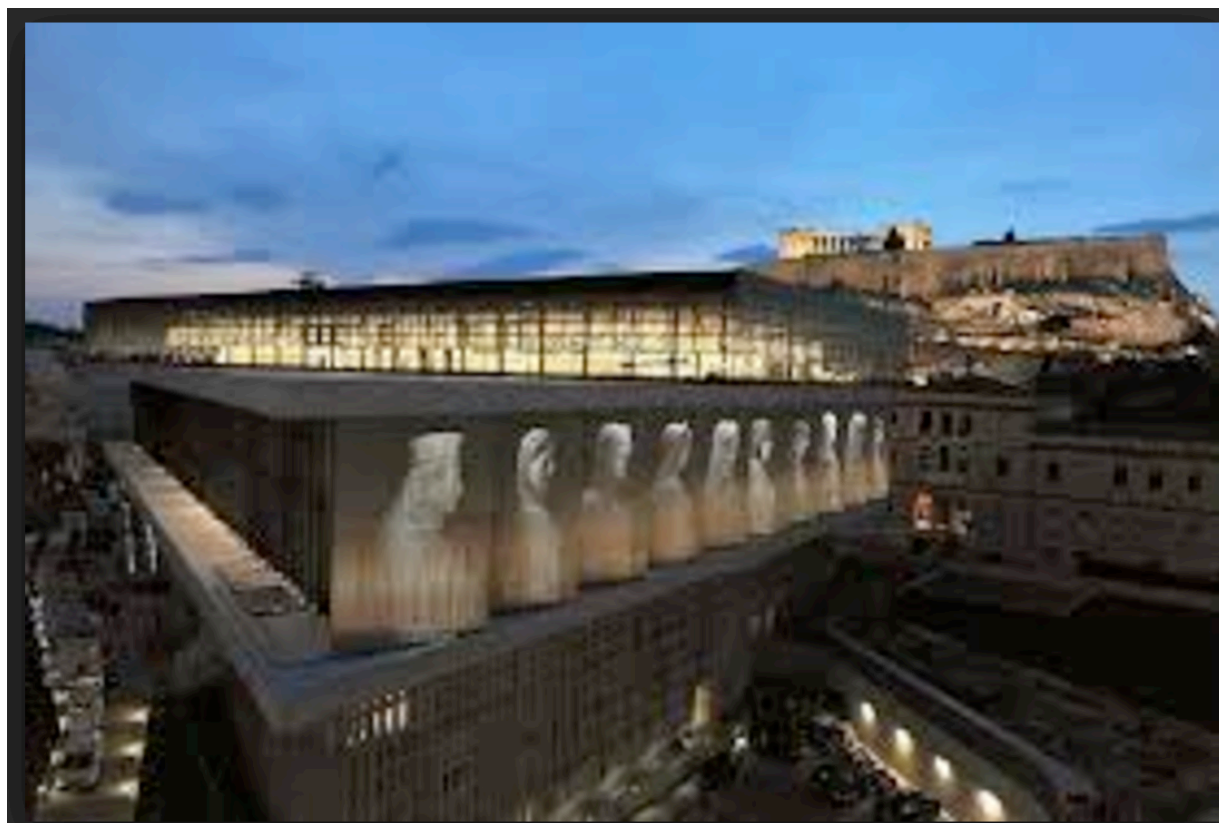

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ Α ΛΥΚΕΙΟΥ
ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2016-17

ΕΞΕΡΕΥΝΩΝΤΑΣ ΤΑ ΜΟΥΣΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Υπεύθυνη Εκπαιδευτικός
Παναγάκη Έυη

Μουσείο Cern

Εισαγωγή

Το μουσείο Cern παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για νέους της ηλικίας μας γεγονός που μας οδήγησε να ασχοληθούμε με το συγκεκριμένο Μουσείο στην παρούσα εργασία μας. Παρακάτω δίνεται μια σύντομη αναφορά στην ιστορία του Μουσείου και παραιτέρω δίνεται πιο λεπτομερής περιγραφή για την λειτουργία και την έρευνα που διεξάγεται στο Μουσείο.

Η ιστορία του Μουσείου.

Σύμβαση για την ίδρυση του CERN κυρώθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου 1954 από 12 χώρες της Ευρώπης. Το ακρωνύμιο CERN αντιπροσώπευε αρχικά από τις γαλλικές λέξεις για Conseil Européen pour la Recherche Nucleaire (Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Πυρηνικής Έρευνας), το οποίο ήταν ένα προσωρινό συμβούλιο για την κατασκευή του εργαστηρίου, η οποία συστάθηκε από 12 ευρωπαϊκές κυβερνήσεις το 1952. Το ακρωνύμιο επελέγη για το νέο εργαστήριο μετά την διάλυση του προσωρινού συμβουλίου, ακόμη και αν το όνομα άλλαξε στο σημερινό Οργανισμό Européenne pour la Recherche Nucleaire (Ευρωπαϊκός Οργανισμός Πυρηνικών Ερευνών) το 1954. Σύμφωνα με τον Lew Kowarski, πρώην διευθυντής του CERN, όταν το όνομα άλλαξε, το ακρωνύμιο θα μπορούσε να γίνει το άσχημο OERN, και Heisenberg είπε ότι το ακρωνύμιο θα μπορούσε να «εξακολουθεί να είναι CERN, για ιστορικούς λόγους. Πρώτος πρόεδρος του CERN ήταν ο Sir Benjamin Lockspeiser και ο πρώτος γενικός διευθυντής ήταν Edoardo Amaldi. Το εργαστήριο ήταν

αρχικά αφιερωμένο στην μελέτη των ατομικών πυρήνων, αλλά σύντομα άρχισε να ασχολείται με την Σωματιδιακή φυσική, ασχολείται κυρίως με τη μελέτη των αλληλεπιδράσεων μεταξύ των υποατομικών σωματιδίων. Ως εκ τούτου, το εργαστήριο που λειτουργεί από το CERN συνήθως αναφέρεται ως Ευρωπαϊκό εργαστήριο σωματιδιακής φυσικής (Laboratoire européen pour la physique des particules), το οποίο περιγράφει καλύτερα τις έρευνες που πραγματοποιούνται εκεί.

Επιστημονικά

επιτεύγματα

Αρκετά σημαντικά επιτεύγματα στο πεδίο της φυσικής των σωματιδίων έγιναν μέσω πειραμάτων στο CERN. Αυτά περιλαμβάνουν:

1973: Η ανακάλυψη των ουδέτερων ρευμάτων στο θάλαμο φυσαλίδων Gargamelle.

1983: Η ανακάλυψη των μποζονίων W και Z στα πειράματα UA1 και UA2.

1995: Η πρώτη δημιουργία ατόμων αντιυδρογόνου στο πείραμα PS210.

1999: Η ανακάλυψη της άμεσης παραβίασης CP στο πείραμα NA48.

2010: Η απομόνωση 38 ατόμων αντιυδρογόνου.

2011: Η διατήρηση αντιυδρογόνου για πάνω από 15 λεπτά.

2012: Ένα μποζόνιο με μάζα περίπου $125 \text{ GeV} / c^2$ συνάδει με τον πολυπόθητο μποζόνιο Χιγκς.

Επιστήμη

υπολογιστών

Ο World Wide Web που ξεκίνησε ως ένα έργο του CERN που ονομαζόταν ENQUIRE, ξεκίνησε από τον Tim Berners-Lee το 1989 και τον Robert Cailliau το 1990. Berners-Lee και Cailliau τιμήθηκαν από κοινού από την Association for Computing Machinery το 1995 για τη συμβολή τους στην ανάπτυξη του World Wide Web. Βάσει της έννοιας του υπερκειμένου (hypertext), το έργο είχε ως στόχο να διευκολύνει την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ ερευνητών. Η πρώτη ιστοσελίδα ενεργοποιήθηκε το 1991. Στις 30 Απριλίου του 1993, το CERN ανακοίνωσε ότι ο Παγκόσμιος Ιστός θα είναι ελεύθερος σε όλους. Ένα αντίγραφο της πρώτης ιστοσελίδας, που δημιουργήθηκε από τον Berners-Lee, εξακολουθεί να υπάρχει στο δικτυακό τόπο της Κοινοπραξίας του Παγκόσμιου Ιστού ως ιστορικό ντοκουμέντο.

Πριν από την ανάπτυξη του Ιστού, το CERN είχε προπορευτεί στην εισαγωγή της τεχνολογίας του Διαδικτύου, ξεκινώντας στις αρχές του 1980. Μια σύντομη ιστορία αυτής της περιόδου μπορεί να βρεθεί στην ιστοσελίδα του CERN.

Πιο πρόσφατα, το CERN έχει μια μονάδα για την ανάπτυξη του Grid computing, φιλοξενώντας τα έργα, συμπεριλαμβανομένων των Enabling Grids for E-Science (EGEE) και LHC Computing Grid. Επίσης

φιλοξενεί τον CERN Internet Exchange Point (CIXP), ένα από τα δύο κύρια σημεία ανταλλαγής Διαδικτύου στην Ελβετία.

Λειτουργία - έρευνα

Η κύρια λειτουργία του αφορά την παροχή επιταχυντών σωματιδίων και άλλων υλικοτεχνικών υποδομών που χρειάζονται για την πειραματική έρευνα στο πεδίο της φυσικής υψηλών ενεργειών. Στο CERN λειτουργούν επομένως πολλοί επιταχυντές, ένας εκ των οποίων είναι ο LHC (Μέγας Επιταχυντής Αδρονίων), ο οποίος αναπτύσσεται σε υπόγεια κυκλική σήραγγα περιφέρειας 27 χιλιομέτρων που επιτρέπει στα πρωτόνια να επιταχύνονται σε πολύ υψηλές ενέργειες.

Όπως αποδείχθηκε στην πράξη, όμως, οι ερευνητές του CERN δεν περιορίζονται αυστηρά στον τομέα της Ατομικής και Πυρηνικής Φυσικής: Στο CERN εργαζόταν, ως έκτακτος ερευνητής, ο Τιμ Μπέρνερς Λι, ο επινοητής του Παγκόσμιου Ιστού, της δημοφιλέστερης, σήμερα, υπηρεσίας του Διαδικτύου

Προσωπικό

Το CERN απασχολεί σήμερα περίπου 3.000 μόνιμους εργαζόμενους, ενώ περίπου 6.500 επιστήμονες και μηχανικοί (που αντιπροσωπεύουν 500 πανεπιστήμια και 80 διαφορετικές εθνικότητες), περίπου το μισό της κοινότητας της σωματιδιακής φυσικής στον κόσμο, δουλεύουν σε πειράματα που οργανώνονται από το CERN.

Το Μποζόνιο του Χιγκς

Το Μποζόνιο του Χιγκς είναι ένα σωματίδιο του οποίου η ύπαρξη προβλέπεται από το καθιερωμένο μοντέλο και η αναζήτηση του είναι στις βασικές προτεραιότητες του μεγάλου επιταχυντή

αδρονίων στο CERN. Το πεδίο που δημιουργεί το σωματίδιο είναι υπεύθυνο για την ύπαρξη μάζας χωρίς την οποία δεν θα υπήρχε βαρύτητα στο Σύμπαν.

Ένα σωματίδιο που συμπεριφέρεται σαν το μποζόνιο του Χιγκς, ανακαλύφθηκε από τους ερευνητές του CERN και ανακοινώθηκε στις 4 Ιουλίου του 2012. Ωστόσο διαδικασίες επαλήθευσης είναι ακόμη αναγκαίες για να διασφαλισθεί ότι πρόκειται πραγματικά για τον κρίκο που λείπει στην αλυσίδα των στοιχειωδών σωματιδίων, ανακοίνωσε ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Πυρηνικής Ερευνας (CERN). Το μποζόνιο του Χιγκς θεωρείται από τους φυσικούς ως το κλειδί της θεμελιώδους δομής της ύλης, το σωματίδιο που δίνει στην ύλη την μάζα της, σύμφωνα με τη θεωρία του "Καθιερωμένου Μοντέλου".

"Διαβήκαμε ένα νέο στάδιο στην κατανόηση της φύσης", δηλώνει σε ανακοίνωσή του ο γενικός διευθυντής του CERN Ρολφ Χόγερ.

"Η ανακάλυψη ενός σωματιδίου τα χαρακτηριστικά του οποίου είναι συμβατά με εκείνα του μποζονίου του Χιγκς... ανοίγει τον δρόμο για περισσότερο προωθημένες έρευνες, που χρειάζονται περισσότερα στατιστικά στοιχεία, και οι οποίες θα προσδιορίσουν τα χαρακτηριστικά του νέου σωματιδίου...Θα ανοίξει τον δρόμο και σε άλλα μυστήρια του Σύμπαντός μας", εξηγεί ο γενικός διευθυντής του CERN.

Λίγη ώρα πριν από την ανακοίνωση του Ρολφ Χόγερ, ο Τζο Ινκαντέλα εκπρόσωπος του προγράμματος του CERN ανακοίνωνε *"Εντοπίσαμε ένα νέο μποζόνιο, αλλά έχουμε ανάγκη από περισσότερα*

στοιχεία" για να επαληθεύσουμε εάν πρόκειται για το μποζόνιο του Χιγκς, εξήγησε ενώπιον ακροατηρίου επιστημόνων.

Το 1964, ο Βρετανός φυσικός Πίτερ Χιγκς είχε προεξοφλήσει την ύπαρξη του μποζονίου που φέρει το όνομά του, διατυπώνοντας μαζί με τους συναδέλφους του Ρόμπερτ Μπράουτ και Φρανσουά Ενγκλερτ, τη θεωρία του πεδίου Χιγκς, ενός πεδίου που διαπερνά το Σύμπαν δίνοντας μάζα στα στοιχειώδη σωματίδια. Συγκινημένος κατά τη διάρκεια επιστημονικού σεμιναρίου που οργανώνεται από τον ευρωπαϊκό οργανισμό στη Γενεύη την πρόοδο των τελευταίων μηνών.

Οι 12 ιδρυτικές χώρες μέλη του 1954 ήταν:

Βέλγιο

Γαλλία

Γερμανία

Δανία

Ελβετία

Ελλάδα

Ηνωμένο Βασίλειο

Ιταλία

Νορβηγία

Από την ίδρυση του το 1954 το CERN δέχεται συνεχώς νέα μέλη:

Αυστρία το 1959

Ισπανία το 1961 (αποσύρθηκε το 1969, και έγινε πάλι μέλος το 1983)

Πορτογαλία το 1985

Φινλανδία το 1991

Πολωνία το 1991

Ουγγαρία το 1992

Τσεχία το 1993

Σλοβακία το 1993

Βουλγαρία το 1999

Ισραήλ το 2013

Σήμερα οι 18 από τις 21 χώρες μέλη του CERN είναι ταυτόχρονα και μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Ολλανδία

Σουηδία

Σοσιαλιστική Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας
Γιουγκοσλαβία (αποσύρθηκε το 1961)

Επιπλέον 6 χώρες και 2 διεθνείς Οργανισμοί συμμετέχουν στο CERN με το ρόλο του παρατηρητή:

ΗΠΑ

Ρωσία

Ιαπωνία

Ινδία

Τουρκία

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

UNESCO

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η παρούσα εργασία μας εκπονήθηκε με σκοπό να μεταδοθούν πληροφορίες για το Μουσείο Cern με ιδιαίτερη έμφαση στην συμβολή του Μουσείου στην ανάπτυξη της Τεχνολογίας. Οι σημαντικές ανακαλύψεις στον τομέα της Φυσικής και της Τεχνολογίας αποτελούν κύριο σημείο της εργασίας με σκοπό να μεταφέρουν σημαντικότερες πληροφορίες στους μαθητές.

ΠΗΓΕΣ

Βικιπαίδεια

Επίσημη ιστοσελίδα Cern

ΟΜΑΔΑ

Αθανασοπούλου Μαντώ

Αποστολοπούλου Κατερίνα

Λιαρομμάτη Ιλεάνα

Μυλωνά Δήμητρα

Παπανικολάου Έλενα

ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΜΟΥΣΕΙΩΝ –ΒΕΡΟΛΙΝΟ

–ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ούτε ένα, ούτε δύο, αλλά πέντε διαφορετικά μουσεία συναποτελούν το «νησί» που η UNESCO συμπεριέλαβε στη λίστα της Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς το 1999. Ελληνική και ρωμαϊκή τέχνη στο Altes Museum, αρχαιολογικά ευρήματα από την Αίγυπτο και ετρουσκικά γλυπτά στο Neues Museum, έργα ζωγραφικής του 19ου αιώνα στην Alte Nationalgalerie και πίνακες από την ύστερη βυζαντινή περίοδο μέχρι τον 19ο αιώνα στο Bode Museum.

Τα μουσεία που βρίσκονται στο μουζέουμίνσελ είναι τα:

Altes Museum ή Παλαιό Μουσείο

Neues Museum ή Νέο Μουσείο

Alte Nationalgalerie ή Παλαιά Εθνική Πινακοθήκη

Bode-Museum ή Μουσείο Μπόντε

Pergamonmuseum ή Μουσείο της Περγάμου

Το Άλτες Μουσείο

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Το Άλτες Μουζέουμ (γερμανικά για το Παλαιό Μουσείο) είναι μουσείο διεθνούς φήμης στο Νησί των Μουσείων του Βερολίνου. Από το 1966, οπότε έγιναν έργα συντήρησης, στεγάζει την Antikensammlung (αρχαιολογική συλλογή) στα Κρατικά Μουσεία του Βερολίνου. Το μουσείο χτίστηκε ανάμεσα στο 1823 και στο 1830 από τον αρχιτέκτονα Καρλ Φρίντιχ Σίνκελ και είναι νεοκλασικού ρυθμού. Αρχικός σκοπός του ήταν να στεγάσει τη συλλογή τέχνης της βασιλικής οικογένειας της Πρωσίας. Ως το 1845 αποκαλούνταν (Βασιλικό Μουσείο). Το

1999 ανακηρύχθηκε από την UNESCO Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς.

ΤΟ ΝΕΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Το 1859 ολοκληρώθηκε το μουσείο Νόιες, δηλαδή το "Νέο Μουσείο", το οποίο και καταστράφηκε σχεδόν ολοκληρωτικά κατά την διάρκεια του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου και ξανά-λειτούργησε μόλις το 2009. Στο Νόιες κυριαρχεί το Αιγυπτιακό στοιχείο, με το σπουδαιότερο κειμήλιο του μουσείου να είναι η προτομή της Νεφερτίτης.

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Η Άλτε Νατσιοναλγκαλερί, δηλαδή η Παλιά Εθνική Πινακοθήκη, κατασκευάστηκε το 1876 και υπέστη εξίσου σημαντικές ζημιές κατά την διάρκεια του πολέμου. Η σημερινή μορφή του είναι αποτέλεσμα της μεγάλης ανακαίνισης μεταξύ 1998 με 2001 από των Γερμανό αρχιτέκτονα HG Merz. Διαθέτει μία από τις μεγαλύτερες συλλογές του 19ου αιώνα από γλυπτά και πίνακες.

ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΟΝΤΕ

Το μουσείο Μπόντε βρίσκεται στο βορειότερο κομμάτι του νησιού. Άνοιξε το 1904 και αρχικά ονομάζονταν Kaiser-Friedrich-Museum. Μετονομάστηκε το 1956 προς τιμήν του πρώτου επιμελητή της Wilhelm von Bode. Παρουσιάζει συλλογές γλυπτικής, ύστερης Αρχαιότητας και βυζαντινής τέχνης. Η πρόσφατη ανακαίνιση του ολοκληρώθηκε το 2006.

ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΗΣ ΠΕΡΓΑΜΟΥ

Το διάσημο μουσείο Πέργαμονμουζέουμ ή απλά Μουσείο της Περγάμου είναι και το τελευταίο του συγκροτήματος. Η κατασκευή του ολοκληρώθηκε το 1930 ενώ από το 2013 έχει κλείσει μερικώς για μια ολική ανακαίνιση-ανακατασκευή. Το σχέδιο είναι το Μουσείο

της Περγάμου να γίνει το κέντρο του συγκροτήματος των μουσείων του νησιού. Το μουσείο διαθέτει μια μεγάλη συλλογή από γλυπτά και μία από τις μεγαλύτερες συλλογές νομισμάτων. Στο μνημειώδες μουσείο της Περγάμου υπάρχει μια καταπληκτική συλλογή ελληνικών και βαβυλωνιακών αρχαιοτήτων συμπεριλαμβανομένης και της εντυπωσιακής πύλης Ishtar της Βαβυλώνας και τον τεράστιο βωμό της Περγάμου.

Εργασία των μαθητών :
Κατσιγιάννη Αλέξανδρου
Γιώργου Καρπέτα

Πηγές :

<http://www.artingreece.gr/v1/artnews/cultural-events/1781-ta-koryfaia-mouseia-tis-europis>

<https://el.wikipedia.org>

<http://www.taxidologio.gr/berlin-todo-museum-island.html>

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

✚ Η Πινακοθήκη του Βερολίνου είναι μουσείο που φιλοξενεί δημιουργήματα της ευρωπαϊκής τέχνης από τον 13ο μέχρι τον 18ο αιώνα. Οι ζωγραφικοί πίνακες της Πινακοθήκης της περιόδου αυτής αποτελούν μια από τις μεγαλύτερες και αντιπροσωπευτικότερες συλλογές ζωγραφικής παγκοσμίως. Ιδιαίτερα πλούσιες είναι οι συλλογές γερμανικής, ιταλικής και πρώιμης φλαμανδικής ζωγραφικής. Οι περιπέτειες των δύο Παγκοσμίων Πολέμων είχαν βέβαια τις συνέπειές τους και για το Μουσείο. Μετά το τέλος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου τα έργα του για μεγάλο διάστημα περιφέρονταν, καίγονταν και φθείρονταν. Το 1986 άρχισε να ανεγείρεται στο Δυτικό Βερολίνο το σημερινό κτίριο της Πινακοθήκης για να στεγάσει τις συλλογές του Βερολίνου-Ντάλεμ. Αλλά το 1989 έπεσε το Τείχος και οι Γερμανίες ενώθηκαν. Έργα των ίδιων δημιουργών ήταν διαμοιρασμένα σε δύο κρατικά μουσεία στην ίδια πόλη. Έπρεπε στη νέα αυτή πινακοθήκη να στεγαστούν και τα έργα του Μουσείου Μπόντε. Το αποτέλεσμα είναι ότι ασφυκτιούν σήμερα όλα μαζί, δεδομένου ότι εκτίθενται περίπου χίλια τετρακόσια έργα και παραμένουν στις αποθήκες χίλια εξακόσια. Πάντως οι αρμόδιοι υπερηφανεύονται για την μεθοδική παρουσίαση των έργων.

Φιλοξενεί συγκεκριμένα:

1. Ιταλική ζωγραφική

2. Γερμανική ζωγραφική
3. Φλαμανδική ζωγραφική
4. Ολλανδική ζωγραφική
5. Ισπανική ζωγραφική
6. Γαλλική ζωγραφική
7. Αγγλική ζωγραφική

1. ΙΤΑΛΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ:

«Μαζάτσο»

- Ο Μαζάτσο ήταν ο πρώτος μεγάλος ζωγράφος της Ιταλικής Αναγέννησης .Η ζωγραφική του έδινε την αίσθηση του τρισδιάστατου και η χρήση που έκανε της πηγής φωτός, ήταν απaráμιλλη. Η επίδρασή του στην εν συνεχεία αναγεννησιακή ζωγραφική ήταν τεράστια.

«Η Προσκύνηση των Μάγων (1426)»

- Σπάνια κάποιος ζωγράφος κατορθώνει να συμπυκνώσει σε τόσο περιορισμένη επιφάνεια με τόσο μεστό τρόπο την ανάλυση του χώρου και των στοιχείων που αυτός εμπεριέχει, από τα λεπτά ψάθινα νήματα της στέγης μέχρι τον περίτεχνο χρυσοποίκιλτο κάθισμα της Παναγίας. Ο ζωγράφος επιτυγχάνει να δώσει ανθρώπινη μορφή στο θείο μέσα από ρυθμούς, χρώματα, φώτα και σκιές σαν να πρόκειται για κινηματογραφική σκηνή. Μάλιστα, το τοπίο στο βάθος συμβάλει στην αναζήτηση της αλήθειας.

«Τιτσιάνο Βετσέλλιο»

- Υπήρξε ένας από τους πλέον διακεκριμένους ζωγράφους της εποχής του, που έχαιρε μεγάλης αναγνώρισης. Μάλιστα, στο εργαστήριό του, μαθήτευσε πιθανότατα ο Δομίνικος Θεοτοκόπουλος. Η μέθοδος ζωγραφικής που ακολουθούσε ο Τιτσιάνο ήταν πρωτόγνωρη. Υπήρξε καινοτόμος για την εποχή του καθώς εργαζόταν σχεδόν αποκλειστικά με το χρώμα, δίνοντας πολύ μικρή σημασία σε προπαρασκευαστικά σχέδια.

«Η Αφροδίτη και ο μουσικός(1550-1552)»

- Πρόκειται για μια παραλλαγή στο θέμα της ξαπλωμένης γυναικείας μορφής με το οποίο ο Τιτσιάνο έχει ασχοληθεί εδώ και χρόνια. Η Αφροδίτη, αγνοώντας το βλέμμα του μουσικού, πλαγιάζει νωχελικά πάνω σε βελούδινο μανδύα και χαμογελά άτονα στον ερωτιδέα.

«Καραβάτσο»

- Αν και οι πρώιμοι πίνακές του περιλάμβαναν κυρίως προσωπογραφίες, σταδιακά εξελίχθηκε σε έναν από τους σημαντικότερους ζωγράφους θρησκευτικών σκηνών. Έχει χαρακτηριστεί ως ένας από τους πρώτους μοντέρνους ζωγράφους, ενώ σημαντική θεωρείται η συνολική επίδρασή του στην ευρωπαϊκή ζωγραφική.

«Θριαμβευτής Έρωτας (1601-1602)»

- Η φήμη και η εκτίμηση που κατέκτησε ο πίνακας δικαιολογούνται απολύτως λόγω της εξαιρετικής ζωντάνιας και αλήθειας που παρουσιάζει η μορφή του αγοριού. Οι ερμηνείες που έχουν δοθεί στον πίνακα είναι πάρα πολλές. Σήμερα η πιο πειστική είναι ότι το νεαρό αγόρι αποτελεί προσωποποίηση του πνεύματος των τεχνών, μια θετική μορφή που εμπνέει και προστατεύει τις καλλιτεχνικές δραστηριότητες. Η στάση με ανοιγμένα ποδιά θυμίζει έναν συμβολικό κώδικα που χρησιμοποιούταν ευρύτερα ως σύμβολο νίκης. Βέβαια δεν παραλείπεται και η ερμηνεία ότι τα ανοιχτά ποδιά συμβολίζουν τον έρωτα και την απομάκρυνση του ανθρώπου από τις ηθικές και πνευματικές αξίες.

2.ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

«Χανς Χόλμπαϊν»

- Ο Χανς Χόλμπαϊν ,ο νεότερος, ήταν Γερμανός ζωγράφος, σχεδιαστής και χαράκτης της Αναγέννησης. Θεωρείται ένας από τους μεγαλύτερους προσωπογράφους του 16ου αιώνα. Επίσης φιλοτέχνησε έργα θρησκευτικού περιεχομένου,

σάτιρας και μεταρρυθμιστικής προπαγάνδας, ενώ σπουδαία ήταν και η συνεισφορά του στο σχεδιασμό βιβλίων.

«Προσωπογραφία του Γκέορτ Γκιζέ(1532)»

- Το πορτρέτο πιθανότητα φιλοτεχνήθηκε για το γάμο του Γκεορτ Γκιζέ όπως αφήνουν να εννοηθεί τα γαρίφαλα, παραδοσιακό σύμβολο αγάπης. Ο Χανς μέσα από κωδικοποιημένα μηνύματα ζωντανεύει την εικόνα ενός δυναμικού αλλά παράλληλα ευαίσθητου άνδρα με υψηλή κοινωνική θέση. Χαρακτηριστικό παράδειγμα «Nulla sine memorte voluptas» γραφεί το σημείωμα στον τοίχο δηλαδή «δεν υπάρχει απόλαυση χωρίς πόνο».

3.Φλαμανδική Ζωγραφική:

« Γιαν Χόσαρτ/Γκόσσαερτ»

- Ήταν ένας από τους πρώτους Φλαμανδούς καλλιτέχνες, ο οποίος επανέφερε την ιταλική τεχνοτροπία στη φλαμανδική ζωγραφική, εισάγοντας και το γυμνό στις ιστορικές του αλληγορίες. Ακόμη ο Χόσαρτ είναι ένας από τους πιο πρωτότυπους ζωγράφους του 16^{ου} αιώνα στη βόρεια Ευρώπη. Από τη μια πλευρά η πληθώρα των διακοσμητικών στοιχείων θυμίζει αναπόφευκτα «γοτθικό στυλ» όμως η νέα ισορροπία αναμεσά στα πρόσωπα και στο περιβάλλον τον εντάσσει ήδη στη νεωτεριστική νοοτροπία.

«Ποσειδώνας και Αμφιτρίτη(1516)»

- Τα δυο πρόσωπα βρίσκονται στο εσωτερικό ενός ναού μέσα σε ένα εκλεκτιστικό αρχιτεκτονικό χώρο, όπου ασυνήθιστα τρίγλυφα πατούν σε βάσεις σε σχήμα κρανίου βοοειδούς ενώ παράλληλα απουσιάζουν οι θαλάσσιες θεότητες, οι Νηρηίδες και αλλά ζωντανά πλάσματα που έχουν σχέση με το υδρόβιο περιβάλλον στο οποίο ανήκουν.

«Πέτερ Πάουλ Ρούμπενς»

- Ο Πέτερ Πάουλ Ρούμπενς ήταν ένας από τους σημαντικότερους Φλαμανδούς ζωγράφους, το έργο του οποίου εντάσσεται στην τεχνοτροπία του μπαρόκ. Οι πίνακές του χαρακτηρίζονται κυρίως από θέματα θρησκευτικού περιεχομένου ή εμπνευσμένα από τη μυθολογία. Ο Ρούμπενς, συγκεκριμένα, χειρίζεται το μυθολογικό θέμα με ευρηματικό τρόπο και αφηγηματική τρυφερότητα και αυτό διαφαίνεται σε όλα του τα έργα.

«Περσέας και Ανδρομέδα(1619-1620)»

- Η Ανδρομέδα καυχήθηκε ότι ήταν η πιο όμορφη από όλες τις Νηρηίδες προκαλώντας έτσι την οργή του Ποσειδώνα ο οποίος αποφάσισε να τιμωρήσει την αλαζονεία της αλυσοδένοντας την σε ένα βράχο. Στην εικόνα, παρουσιάζεται ο Περσέας φορώντας μανδύα, στο χρώμα της φωτιάς, να λύνει με τη βοήθεια δυο ερωτίδεων τα δεσμά που κρατούν τη νεαρή

γυναικά ενώ οι άλλοι ερωτοειδείς τον περιμένουν πάνω στο φτερωτό του άλογο.

4.ΟΛΛΑΝΔΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

«Φρανς Χαλς»

Ο Φρανς Χαλς ήταν Ολλανδός ζωγράφος της χρυσής ολλανδικής εποχής στη ζωγραφική και είναι ιδιαίτερα γνωστός για τις προσωπογραφίες του. Ο Χαλς, ακόμη, συνελάμβανε μια στιγμή της ζωής των μορφών του με σπάνια διαίσθηση. Πάρα βέβαια τον όγκο των παραγγελιών ο Χαλς συνεχώς αντιμετώπιζε οικονομικά προβλήματα. Γνωρίζουμε ελάχιστα για τη ζωή του. Για ορισμένους ήταν ένας κεφάτος πότης, για άλλους αρκετή σεβαστή προσωπικότητα, πιθανότητα και τα δύο!

«Η Καταρίνα Χόοφτ με την παραμύνα της(1620)»

- Ο πίνακας συχνά θεωρήθηκε διπλό πορτρέτο μητέρας και κόρης . Η ερμηνεία ωστόσο αυτή δε φαίνεται σωστή καθώς η μητέρα δεν μπορεί να ταυτιστεί με τη γυναίκα στο πορτρέτο λόγω της απλής και παλιομοδίτικης ενδυμασίας της.

5.ΙΣΠΑΝΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

«Ντιέγο Βελάθκεθ»

- Ο Ντιέγο Βελάθκεθ ήταν ένας από τους σημαντικότερους Ισπανούς ζωγράφους της περιόδου του μπαρόκ, γνωστός κυρίως για τις προσωπογραφίες του.

«Προσωπογραφία γυναίκας(1630-1633)»

- Το πορτρέτο απεικονίζει μια γυναίκα με το δεξί χέρι της ακουμπισμένο σε μια καρέκλα αποκαλύπτοντας το είδος της επίσημης προσωπογραφίας. Μολονότι στο πρόσωπο της διαγράφεται ένα αχνό χαμόγελο, το ήρεμο, ψυχρό και διαπεραστικό βλέμμα αποκαλύπτουν ένα δυναμικό και πειθαρχημένο χαρακτήρα.

6. ΓΑΛΛΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

«Φρανσουά Μπουσέ»

- Ο Φρανσουά Μπουσέ ήταν Γάλλος ζωγράφος, υπέρμαχος του ροκοκό, γνωστός για τους ειδυλλιακούς και ηδονικούς πίνακές του σε κλασικά θέματα και για τις διακοσμητικές αλληγορίες του που αντιπροσώπευαν τις τέχνες. Ο Μπουσέ εκπροσωπεί τη ψυχή του ροκοκό με την ευρηματικότητα του και την μεγαλοφυΐα του αλλά και με την πληθώρα τεχνικών και θεμάτων που κινούνται από τις μυθολογικές σκηνές έως την προσωπογραφία και τα σχέδια για ταπετσαρία. Με αλλά λόγια δημιουργεί ένα είδος τέχνης ανεξάρτητης από την τυραννία των σχολών και των προτύπων, με κατεύθυνση σε μια εξεζητημένη, συχνά επιφανειακή φαντασία.

«Αφροδίτη και Έρωτας(1742)»

- Η διάφανης φύση της θεάς αναδεικνύεται εκτυφλωτική πάνω στη πλούσια βλάστηση του δάσους με τα διαφορετικά είδη φυτών, μέσα σε ένα απροσδιόριστο σύμπαν. Σε αυτό το

περιβάλλον ο Μπουσέ ζωντανεύει ένα τύπο γυναίκας αθώο και προκλητικό, αισθησιακό και κομψό.

7.ΑΓΓΛΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

«Τζοσουά Ρέινολντς»

- Ο Ρέινολντς σήμερα θεωρείται ένας από τους σημαντικότερους εκπροσώπους της αγγλικής ζωγραφικής λόγω των πρωτότυπων και συχνά ασυνήθιστων έργων του, αλλά και λόγω της χρήσης μια εντελώς προσωπικής και συνθετικής γλώσσας.

«Ο Τζορτζ Κλάιβ και η οικογένεια του με την Ινδή υπηρέτρια(1765)»

- Ο πίνακας αυτός αποτελεί εξαιρετικό παράδειγμα του ανεπίσημου ομαδικού πορτρέτου, που ήταν ιδιαίτερα διαδεδομένο εκείνη την εποχή. Το φως που εισέρχεται από το άνοιγμα χαϊδεύει τις κομψότερες μορφές της μάνας και της κόρης, οι οποίες κοιτάζουν απευθείας τον θεατή ενώ στο περιθώριο βρίσκεται η Ινδή υπηρέτρια που φροντίζει το παιδί. Τέλος ο λόρδος Κλάιβ παρακολουθεί περήφανος την οικογένειά του στηριγμένος στην καρεκλά.

ΛΗΜΜΑ:

- ❖ Με τον όρο *Μπαρόκ* αναφερόμαστε στην ιστορική περίοδο 1600 - 1750 που ακολούθησε την Αναγέννηση, καθώς και στο συγκεκριμένο καλλιτεχνικό ύφος που διαμορφώθηκε την περίοδο αυτή. Το ύφος του Μπαρόκ αποτέλεσε ένα νέο τρόπο έκφρασης που γεννήθηκε στη Ρώμη της Ιταλίας, απ' όπου εξαπλώθηκε σχεδόν σε ολόκληρη την Ευρώπη. Χαρακτηρίστηκε από ένα έντονο δραματικό και συναισθηματικό στοιχείο, ενώ εφαρμόστηκε κυρίως στην αρχιτεκτονική, τη γλυπτική και τη μουσική, αλλά συναντάται παράλληλα και στη λογοτεχνία ή τη ζωγραφική.
- ❖ Με τον όρο *Ροκοκό* αναφερόμαστε στην τεχνοτροπία που διαδέχθηκε το μπαρόκ και αναπτύχθηκε στις αρχές του 18ου αιώνα, κυρίως στη Γαλλία. Ως καλλιτεχνικό ρεύμα, εκδηλώθηκε κατά κύριο λόγο στη ζωγραφική, τη διακόσμηση και την αρχιτεκτονική. Σε αντίθεση με το μπαρόκ το ροκοκό δεν έχει ως σκοπό να εντυπωσιάσει με μεγαλοπρέπεια και αίσθηση απεραντοσύνης, αλλά είναι πιο "ζεστό", πιο εκλεπτυσμένο και πιο ανάλαφρο. Ωστόσο από το μπαρόκ δανείστηκε τις πολύπλοκες μορφές ενώ ενσωμάτωσε στην γενική ιδέα του και πολλά ανατολίτικα στοιχεία.

ΠΗΓΕΣ:

-Wikipedia

-Βιβλίο: Βερολίνο Πινακοθήκη- Τράπεζα Κύπρου

ΜΕΛΗ:

-Νικολαΐδη Ιωάννα

-Παπαδοπούλου Ιωάννα

ΜΟΥΣΕΙΟ ORSAY

(ΠΑΡΙΣΙ)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Όλα ξεκίνησαν γύρω στα 1970, που σχεδιαζόταν να κατεδαφιστεί ο σιδηροδρομικός σταθμός του Ορσέ. Το σχέδιο ήταν να κατασκευαστεί , και στη θέση του να χτιστεί ένα πελώριο ξενοδοχείο –ουρανοξύστης. Για να γίνει κατανοητό πόσο σοβαρή θα ήταν η ισοπέδωση του σταθμού αξίζει να αναφέρουμε πως θα ισοδυναμούσε ,για παράδειγμα με την αποσυναρμολόγηση του πύργου του Άιφελ.Ο σταθμός ORSAY αποτελούσε ένα από τα ομορφότερα δείγματα μιας εποχής γεμάτη ευμάρια, πίστης και συνεχής προόδου .

Η ιστορία

Το 1897 η εταιρεία σιδηροδρόμων της Ορλεάνης θέλοντας να αποκτήσει ένα σταθμό, αγόρασε από το γαλλικό κράτος ένα οικόπεδο απέναντι από τους κήπους του Κεραμεικού. Έπειτα από διαγωνισμό που διεξήχθη την εποπτεία για την οικοδόμηση του έργου κέρδισε ο Βικτώρ Λαλού. Ο σταθμός που σχεδίασε ήταν ένα μνημιακό κτήριο με πέτρινες προσόψεις και ένα ξενοδοχείο που το συνόδευε. Προσλήφθηκε μια μεγάλη ομάδα ζωγράφων και αρχιτεκτόνων. Ο σταθμός εγκαινιάστηκε στις 14 Ιουλίου του 1900. Ήταν ο μοναδικός σύγχρονος σταθμός, αφού τα τρένα, που είχαν εκεί την αφετηρία τους κινούνταν αποκλειστικά με ηλεκτρική ενέργεια.

Αυτός ο σταθμός δεν έπρεπε να καταστραφεί αλλά ο νέος προορισμός του να ήταν η μεταμόρφωση του σε ένα μουσείο αφιερωμένο στην τέχνη του 19ου αιώνα. Αφού επιβεβαιώθηκε ότι το σχέδιο αυτό ήταν εφικτό, το 1979 καθορίστηκε η διάταξη των χώρων, η οποία ήταν:

Η είσοδος θα ήταν στο πλάι, οι συλλογές θα τοποθετούνταν κάτω από το αψιδωτό στέγαστρο των τρένων, ενώ θα κατασκευάζονταν δύο αίθουσες σαν εξώστες. Τέλος, θα επαναχρησιμοποιούνταν οι χώροι του ξενοδοχείου.

Από το 1986 έως σήμερα πάνω από 50.000.000 άνθρωποι έχουν επισκεφτεί το μουσείο Ορσέ.

«Κάθε ζωγράφος ήταν μοντέρνος στην εποχή του. Μεγάλο μέρος λαμπρών προσωπογραφιών παρουσιάζουν τα χαρακτηριστικά της εποχής. Έχουν τέλεια αρμονία γιατί αποτελούν ένα σύνολο γεμάτο ζωή», Σαρλ Μποτλέρ

ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Ανάμεσα στα έργα που φιλοξενούνται συμπεριλαμβάνονται τα εξής:

Γκιστάβ Κουρμπέ, «Ταφή στην Ορνάν» 1849-1850

(Ελαιογραφία σε μουσαμά)

«Σκοπός μου, είναι να είμαι σε θέση να ερμηνεύσω τις συνήθειες ,τις ιδέες ,την εικόνα της εποχής μου κατά τη γνώμη και την κρίση μου ,να μην είμαι ο μόνος ζωγράφος αλλά και άνθρωπος , με μια κουβέντα να κάνω ζωντανή την τέχνη».

Σε αυτόν τον πίνακα αντί για το αρχαίο σκηνικό έχουμε μία μουντή ημέρα στην κωμόπολη Ορνάν,τα πρόσωπα κοινών ανθρώπων της επαρχίας που απεικονίζονται σε όλη τους την μετριότητα .Ο Κουρμπέ προσπαθεί να εξηγήσει το νοήμα της σκηνής σε ένα κοινό που αρνείται να νοήσει το μοντερνισμό .

Αλεξάντερ Καμπανέλ « Η γέννηση της Αφροδίτης» 1863
(Ελαιογραφία σε μουσαμά)

Κλοντ Μονέ, «Παπαρούνες στα περικόρα της Αρζαντέιγ» 1873

(Ελαιογραφία σε μουσαμά)

Τον Απρίλιο του 1874, εκτείνεται τον εν λόγω έργο σε έκθεση. Το κοινό είναι τελείως απροετομαστο για τέτοιου είδους έργα. Δηλαδή για κάποιον που έχει συνηθίσει τους ακαδημαϊκούς πίνακες, αυτό το έργο του Μονέ, μοιάζει ημιτελές.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ -ΠΑΡΟΧΕΣ

Το μουσείο λειτουργεί όλες τις ημέρες της εβδομάδας και μάλιστα την πρώτη Κυριακή του μήνα είναι δωρεάν. Έπισης, οι συγκοινωνίες εξυπηρετούν στην επίσκεψη του μουσείου. Κατά την επίσκεψη υπάρχει δυνατότητα ξενάγησης από ξεναγό ή και ακόμα συνοδεία από το προσωπικό του μουσείου. Τέλος οι υπηρεσίες που παρέχονται είναι οι ακόλουθες :

Ακουστικές ξεναγήσεις

Βιβλιοπωλεία

Καφετέρια

Εστιατόρια

Αίθουσα πολυμέσων

Ασανσερ για ΑΜΕΑ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ :

Βιβλίο για το Μουσείο Ορσέ

- Πληροφορίες σχετικές για το μουσείο από το δίκτυο
- GOOGLE IMAGES

Η ΟΜΑΔΑ ΜΑΣ :
ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ
ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ
ΤΣΙΑΚΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΦΩΤΕΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ

Μουσείο Βαν Γκογκ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ Το Μουσείο Βαν Γκογκ είναι μουσείο τέχνης του Άμστερνταμ, το οποίο περιλαμβάνει κυρίως έργα του Ολλανδού ζωγράφου Βίνσεντ βαν Γκογκ αλλά και άλλων σύγχρονών του καλλιτεχνών. Περιέχει τη μεγαλύτερη συλλογή πινάκων του βαν Γκογκ σε όλο τον κόσμο.

Το Μουσείο Βαν Γκογκ αποτελείται από δύο κύρια κτίρια. Το κύριο κτίσμα σχεδιάστηκε από τον Γκέριτ Τόμας Ρίτβελντ αλλά μετά τον θάνατό του το 1964 το έργο του ολοκληρώθηκε τελικά από τους συνεργάτες του J. van Dillen και J. van Tricht, το 1973. Το εσωτερικό του κτίσματος υπέστη μία μεγάλη ανακαίνιση την περίοδο 1988-1999 από τον Martien van Goor. Μια δεύτερη πτέρυγα εκθέσεων (Exhibition Wing), επέκταση του μουσείου, ολοκληρώθηκε το 1999 από τον Ιάπωνα αρχιτέκτονα Κίσο Κουροκάβα. Τα δύο κτίσματα συνδυάζουν τη δυτική με την ανατολική αρχιτεκτονική τεχνοτροπία.

Η ΕΚΘΕΣΗ

Η μόνιμη έκθεση του μουσείου περιλαμβάνει έργα του βαν Γκογκ, χρονολογικά, από την περίοδο της εφηβείας του μέχρι το τέλος της ζωής του. Ανάμεσα στους πίνακες που ξεχωρίζουν ανήκει και μία εκδοχή από τα Ηλιοτρόπια. Το μουσείο διαθέτει ακόμα βιβλιοθήκη με υλικό που αφορά στη ζωή και το έργο του βαν Γκογκ. Παράλληλα φιλοξενούνται και έργα άλλων σημαντικών καλλιτεχνών, όπως του Εντουάρ Μανέ, του Πωλ Γκωγκέν, καθώς και ένα γλυπτό του Ωγκύστ Ροντέν.

Σύμφωνα με τις αφηγήσεις του αδερφού του Βαν Γκογκ, Τεό Βαν Γκογκ, ο Βίνσεντ (Βαν Γκογκ) δεν μπορούσε να πουλήσει τους πίνακές του. Θεωρούσε ότι θα έρθει η μέρα που όλοι θα καταλάβουν ότι αξίζουν περισσότερο από την αξία του χρώματος που χρησιμοποιούσε αλλά και από την ίδια του τη ζωή. Σήμερα θα θέλαμε να τη σχολιάσουμε με μια υγιή και συνειδητή δόση εγωισμού: ευτυχώς που οι πίνακες του Βαν Γκογκ δεν πουλήθηκαν, γιατί αν ο Τεό είχε καταφέρει να τους προωθήσει στην αγορά της εποχής, σήμερα δεν θα υπήρχε το Μουσείο Βαν Γκογκ. Αυτή η εντυπωσιακή συλλογή αριστουργημάτων του Βαν Γκογκ, πραγματικά μοναδική στον κόσμο δημιουργήθηκε με όλα τα έργα που ξέμειναν στον αδερφό του καλλιτέχνη. Ο Τεό Βαν Γκογκ φύλλαξε με προσοχή τα απύλητα έργα και τα κληροδότησε αρχικά στη χήρα του και έπειτα στον γιό του Βίνσεντ Βίλεμ. Επομένως ο ανηψιός του Βαν Γκογκ έζησε τόσα χρόνια έτσι ώστε να δημιουργήσει το μουσείο αυτό στο Άμστερνταμ το 1962 προς τιμή του θείου του.

ΓΝΩΣΤΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Οι πατατοφάγοι- Βίνσεντ Βαν Γκογκ 1885

Ο καλλιτέχνης ζωγράφισε τις πέντε φιγούρες με γήινα χρώματα «όπως το χρώμα της ξεφλουδισμένης πατάτας». Το μήνυμα που ήθελε να περάσει ήταν κάτι περισσότερο από σωστή ανατομία ή τεχνική τελειότητα. Το αποτέλεσμα τον ικανοποίησε ιδιαιτέρως, ωστόσο, δέχτηκε κριτική λόγω των σκούρων χρωμάτων και των λαθών στις φιγούρες. Παρ' όλα αυτά, αποτελεί ακόμα και σήμερα ένα από τα πιο γνωστά έργα του.

Αυτοπροσωπογραφία- 1887

Οι ιστορικοί της τέχνης Ίνγκο Φ. Ουάλθερ και Ράινερ Μέτζγκερ θεωρούν ότι «ο πίνακας δεν έχει μια όμορφη πόζα ούτε ρεαλιστική... [είναι] μια στάση που δείχνει μεγάλο κίνδυνο, μεγάλη αναταραχή, για να είναι σε θέση να κρατήσει την ταραχή και το τρέμουλό του υπό έλεγχο.» Σύμφωνα με τον Μπέκετ τα χρώματα που διαλύονται και ταυτόχρονα τα ταραχώδη μοτίβα σηματοδοτούν μια αίσθηση έντασης και πίεσης, που συμβολίζουν την νοητική κατάσταση του καλλιτέχνη, η οποία είναι κάτω από μια ψυχική, σωματική και συναισθηματική πίεση.

Κήπος με ζευγάρια ερωτευμένων- 1887

Ο Βαν Γκογκ για την κατασκευή αυτού του πίνακα χρησιμοποίησε την τεχνική του «Πουαντιγισμού». Σύμφωνα με αυτή οι καλλιτέχνες ζωγράφιζαν με τελείες χρώματος. Ο Βαν Γκογκ, αντίθετα, έβαζε μικρές πινελιές ακανόνιστου μήκους και κατεύθυνσης. Αυτό τον βοήθησε να δημιουργήσει την αίσθηση μίας ανοιξιιάτικης μέρας, η

οποία έδωσε την οικειότητα και τη συμπόνια που σκόπευε να εντυπώσει.

Το δωμάτιο- 1888

Ο Βαν Γκογκ προετοίμασε ο ίδιος το δωμάτιο με απλή επίπλωση και τα δικά του έργα στον τοίχο. Τα φωτεινά χρώματα σκόπευαν να δημιουργήσουν την αίσθηση της «ηρεμίας» ή «ύπνου». Έρευνα που έγινε έδειξε πως η έντονη αντίθεση στα χρώματα που βλέπουμε σήμερα προέκυψε από τον αποχρωματισμό με το πέρασμα των χρόνων. Οι τοίχοι και η πόρτα, για παράδειγμα, ήταν μωβ και όχι μπλε.

Ανθισμένη Αμυγδαλιά- 1890

Τα μεγάλα ανθισμένα κλαδιά με αντίθεση τον γαλάζιο ουρανό ήταν ένα από τα αγαπημένα θέματα του Van Gogh. Οι αμυγδαλιές ανθίζουν με την αρχή της άνοιξης, πράγμα που τις καθιστά το σύμβολο μίας νέας ζωής. Ο ζωγράφος υιοθέτησε αυτό το αντικείμενο, τα τολμηρά περιγράμματα και τη θέση του δέντρου στο πλαίσιο του πίνακα από την Ιαπωνική χαρακτηριστική.

ΠΗΓΕΣ

Van Gogh Museum- Wikipedia

Google images

Van Gogh Museum (Official Site)

Η ΟΜΑΔΑ ΜΑΣ

Γιαννοπούλου Μαρία-Δήμητρα

Καραχάλιου Μαριεύα
Χότζα Λεϊντίνα
Χρυσανθοπούλου Νεφέλη

ΜΟΥΣΕΙΟ ΠΡΑΔΟ

ΜΑΔΡΙΤΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η λέξη Πράδο σημαίνει «λιβάδι». Πήρε το όνομά του από το λιβάδι που υπήρχε μπροστά στην εκκλησία και τη βασιλική μονή του Αγίου Ιερώνυμου, ανατολικά της πόλης. Εδώ, στα μέσα του 18ου αι. ο βασιλιάς Κάρολος Γ' των Βουρβόνων είχε αποφασίσει να δημιουργήσει έναν μεγάλο πεζόδρομο με δέντρα αριστερά και δεξιά που προοριζόταν για περίπατο, κατά μήκος του οποίου ήθελε να υπάρχουν δημόσια κτίρια και εγκαταστάσεις πλούτου που να αποτελούν ύμνο στην «πρόοδο» της επιστήμης.

Για να πραγματοποιηθεί αυτή η ουτοπία του Διαφωτισμού επιστρατεύτηκε ο αρχιτέκτονας Χουάν ντε Βιγιανουέβα. Λίγα χρόνια μετά τη σύλληψη της ιδέας ξέσπασε η γαλλική επανάσταση και οι εργασίες στο Πασέο σταμάτησαν. Το ανάκτορο Πράδο έμεινε ημιτελές και κατά τη διάρκεια της ναπολεόντειας κατοχής χρησιμοποιούνταν ως στάβλος και πυριτιδαποθήκη.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Στις 19 Νοεμβρίου 1819 έγιναν τα επίσημα εγκαίνια του νέου «Βασιλικού Μουσείου Ζωγραφικής» (πρώτη ονομασία). Κατά τις πρώτες δεκαετίες η συλλογή ήταν ανοιχτή μόνο μια μέρα την εβδομάδα και η είσοδος επιτρεπόταν αποκλειστικά σε όποιον είχε ειδική άδεια από την αυλή, καθώς η συλλογή ήταν ιδιωτική περιουσία του μονάρχη. Το 1868 όμως η βασιλική συλλογή εθνικοποιήθηκε και από τότε πήρε την ονομασία Εθνικό Μουσείο ΠράδΣημαντικότερα Εκθέματα του Μουσείου:

Las Meninas του Βελάθκεθ

Η σταύρωση του El Greco

Δαβίδ και Γολιάθ του Καραβάτζο

Η ομπρέλα του Φρανθίσκο Γκόγια .

Πηγές

«Μουσείο Πράδο» εκδ. εθνικής τραπεζής.

Βικιπαίδεια

Εικόνες Google

Αθανασοπούλου Μαντώ

Αποστολοπούλου Κατερίνα

Λιαρομμάτη Ιλεάνα

Μυλωνά Δήμητρα

Παπανικολάου Έλενα